

# Jaroslav Mostecký - Naplnění Tebou, Pane

Johnny Franklin byl odjakživa dobrák. Nejvíc ze všeho měl strach, aby nikomu neublížil a i na skautském táboře patřil k těm nejpoctivějším, že ani vosy nemusely mít strach o jedinou malinu ze svého rajónu.

Navíc pořád něco vymýšlel a jeho kamarád Harry, který hrozně rád četl komiksy, a žil tudíž v domnění, poplatném grafickému slovníčku komiksových kreslířů, že jak někoho něco napadne, tak se mu u hlavy rozsvítí žárovíčka, mu dal proto přezdívku Ampér.

Důvodem bylo nejasné tušení, že ampéry mají něco společného s rozsvícenými žárovíčkami.

Pravda, slyšel i o voltech, ale při své špatné výslovnosti (polykal předposlední hlásku) si netroufal tímhle přízviskem svého o půl hlavy vyššího dobráckého přítele oslovovat.

V té době se svět začínajícího jedenadvacátého století řítil do záhuby. V televizních zprávách ukazovali místa, kde se ten den nic nepříhodilo, a ve Franklinově rodném Ohiu dokonce vláda zrušila sirotčí důchody v naivní naději, že tím alespoň na polovinu sníží počet otcovražd a matkovražd.

Dobrák Franklin si nevšímal světa a žil nerušeně ze svého platu z Ohijských energetických závodů a občas něco vynalezl. Když i jeho kamarád Harry byl ubit za bílého dne na ulici kusem cihly a jeho mrtvola okradena o zlatou platební kartu, rozhodl se změnit svět.

První den zašel do knihovny a půjčil si bibli a fotokopie starozákonních textů.

Třetí den četl a čtvrtý taky. Pátý den napsal dopis a poslal jej doporučeně do Vatikánu, papeži do vlastních rukou. Za týden dostal odpověď, že za první papežská kancelář odmítá jeho projekt na mravní obnovu lidstva sponzorovat, že za druhé jej vyobcovává z církve a za třetí mu vyhrožuje kletbou. Franklin se nevzdal a žárovíčka u jeho hlavy zablikala znovu. Jelikož mu stejně jako všem ostatním lidem každý den zazvonil u dveří někdo, kdo chtěl dovnitř a tvrdil, že přináší slovo Boží, jednoduše počkal, až se zase objeví, odmítl chlápčův časopis a knokautoval jej nabídkou, o které se chlápek musel domluvit s nadřizenými.

Jak už je to u téhle party zařízeno, s kým vyběhl papež, toho mají rádi. Hned rok nato skupila nově založená společnost J. Franklina a Svědkové rozsáhlé pozemky v Palestině a začala kopat.

Prvních několik sond bylo hluchých a objevilo jen další a další gejzíry ropy. Společnost se znechuceně odvrátila, naleziště prodala nekatolíkům a za utržené peníze financovala svůj projekt dál.

Někde to tam ale muselo být, a také bylo. Když se legované ostří hlubinného vrtáku prodralo pískem a naplaveninami z potopy světa, uvízlo v zuhelnatělé vrstvě bývalého Ráje.

Namodralé fluidum Dobra Božího vytrysklo jako bájný pramen štěstí skrz kilometrovou navážku a rozlilo se po Negevské poušti. Tlakové láhve se zatetelily pod teplem Dobra a naplnily se jím pod tlakem deseti atmosfér.

Jímání do konzerv mohlo začít. Žádný chladný kov by ale neudržel Dobro Boží dostatečně dlouho a roztál by v kovových slzách dřív, než by se dostal do domácností.

Žárovíčka blikla a Franklin uhodl, že jedině v bytostech se může přechovávat Dobro.

Zvířata ale propadla při zkouškách. Byla tak napajcovaná olovem a toxiny, že by pobrala Dobra Božího jen minimální množství. Těch důvodů bylo ale víc. Možná ani Bůh neví, jestli hadovi tenkrát nepomáhalo některé další ze zvířat. Na lustrace živočichů neměl Franklin čas a tak se zaměřil na lidi. Návrh jedné poloviny Společnosti, a sice Svědků, že každý z jich členů je ochoten se nechat naplnit a expedovat do domácnosti, nebyl akceptovatelný pro devadesát procent potenciálních zákazníků.

Tehdy přišly na přetřes ústavy pro mentálně zaostalé. Jejich duše, neovlivněné okolním světem, se naplní Dobrem Božím, tryskajícím z Edenu a nejen jejich rodiny se o ně poperou.

Začaly obchody. Každá rodina, která neměla moc hluboko do kapsy, hýčkala doma jednoho mazlíčka, sršícího dobrotou a láskou. Až do té doby, než se zjistilo, že každá konzerva jde naplnit jen jednou a tudíž není vratná.

Mrtvoly prázdných konzerv se objevily na smetištích a těžba se zastavila.

Vypadalo to na návrat starých časů, ale Dobro stále vyvěralo a sytilo atmosféru. Lidé začínali být k sobě lepší.

Johnny Franklin byl asi jediný, kdo si spočítal, co se stane, až se atmosféra Dobrem přesytí. Sám byl dobrák od narození, ale správně tušil, jak se mu za pár let začne laskavost okolí přejídat. Bylo mu líto lidstva, ale nakonec si koupil opuštěný ostrov a spolu se zásobami a kompletním vybavením kulometného hnízda se na něj odstěhoval.

Až Dobro Boží ovládne lidi, chce mít svůj klid. Pravda, věděl by, jak na to, ale dneska by ještě nenašel nikoho, kdo by investoval do nových vrtů o pár mil jižněji a o pár mil hlouběji...